

AFTALE
MELLEM DEN EUROPÆISKE UNIONS MEDLEMSSTATER
VEDRØRENDE ERSTATNINGSKRAV FREMSAT AF EN MEDLEMSSTAT
OVER FOR EN ANDEN MEDLEMSSTAT
FOR SKADE PÅ EJENDOM TILHØRENDE, BENYTTET ELLER ANVENDT AF
FØRSTNÆVNTE MEDLEMSSTAT
ELLER I TILFÆLDE, HVOR MILITÆRT ELLER CIVILT PERSONEL
I DENS STYRKER BLIVER SÅRET ELLER OMKOMMER,
I FORBINDELSE MED EN
EU-KRISESTYRINGSOPERATION

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS
MEDLEMSSTATER, FORSAMLET I RÅDET, ER –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig afsnit V, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd har for at fremme den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik besluttet at give EU den nødvendige kapacitet til at træffe og gennemføre afgørelser om alle de typer konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU.
- (2) Aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater vedrørende status for
 - militært og civilt personel, der udstationeres ved Den Europæiske Unions institutioner
 - hovedkvartererne samt de styrker, der vil kunne stilles til rådighed for Den Europæiske Union som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser
 - militært og civilt personel fra medlemsstaterne, der stilles til rådighed for Den Europæiske Union med henblik på at forrette tjeneste i denne forbindelse,også benævnt EU-SOFA, finder generelt kun anvendelse inden for medlemsstaternes moderland.
- (3) Artikel 18 i EU-SOFA finder ikke anvendelse på en medlemsstats erstatningskrav over for en anden medlemsstat for skade på ejendom tilhørende førstnævnte medlemsstat eller i tilfælde, hvor militært eller civilt personel i dens væbnede styrker bliver såret eller omkommer, når den omstændighed, der har forårsaget den i det efterfølgende nævnte skade, tilskadekomst eller død, er indtruffet enten på en af de tredjelandes område, hvor EU-krisestyringsoperationen udføres eller støttes, eller på åbent hav.
- (4) Det vil være nødvendigt at indgå særlige aftaler (SOFA) med berørte værtstredjelande i tilfælde af øvelser eller operationer, der finder sted uden for medlemsstaternes område. Sådanne aftaler skal generelt indeholde bestemmelser vedrørende krav fremsat af det berørte

tredjeland eller dets statsborgere.

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

ARTIKEL 1

I denne aftale betyder udtrykket:

1. "militært personel:

- a) militært personel, som medlemsstaterne udstationerer ved Generalsekretariatet for Rådet med henblik på oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab (EUMS)
- b) militært personel, bortset fra personel fra EU-institutionerne, som EUMS kan trække på fra medlemsstaterne som midlertidigt supplement, såfremt Den Europæiske Unions Militærstab (EUMC) anmoder herom, med henblik på deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser
- c) militært personel fra medlemsstaterne, som er udstationeret i hovedkvarterer eller styrker, der kan stilles til rådighed for EU, eller personel herfra, som led i forberedelsen og udførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser

2. "civilt personel": det civile personel, som medlemsstaterne udstationerer ved EU-institutionerne med henblik på dets deltagelse i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, eller det civile personel fra medlemsstaterne, bortset fra lokalt ansat personel, der arbejder ved hovedkvarterer eller styrker, eller som medlemsstaterne på anden måde stiller til rådighed for EU med henblik på samme deltagelse.

ARTIKEL 2

Bestemmelserne i denne aftale finder kun anvendelse, når den omstændighed, der har forårsaget den i det efterfølgende nævnte skade, tilskadekomst eller død, er indtruffet

- i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, og
- uden for de områder, hvor EU-SOFA finder anvendelse.

ARTIKEL 3

Medlemsstaterne frafalder ethvert krav over for en anden medlemsstat i tilfælde, hvor militært eller civilt personel i deres styrker under udøvelsen af tjenesten bliver såret eller omkommer, bortset fra tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse.

ARTIKEL 4

1. Medlemsstaterne frafalder ethvert krav over for en anden medlemsstat for skade på ejendom tilhørende førstnævnte medlemsstat, der benyttes eller anvendes som led i forberedelsen og gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder i forbindelse med øvelser, bortset fra tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, såfremt skaden

- er forvoldt af militært eller civilt personel, der er udstationeret af den anden medlemsstat, under udøvelsen af tjenestepligter som led i ovennævnte operationer, eller
- er opstået i forbindelse med anvendelsen af et køretøj, skib eller luftfartøj, der ejes af den anden medlemsstat eller benyttes eller anvendes af dennes personel, for så vidt det køretøj, skib eller luftfartøj, der har forvoldt skaden, blev anvendt i forbindelse med handlinger foretaget som led i ovennævnte operationer, eller skaden er blevet forvoldt på ejendom, der blev anvendt under samme omstændigheder.

2. Krav om bjergeløn fremsat af en medlemsstat til en anden medlemsstat frafalder ligeledes, for så vidt det bjergede fartøj eller den bjergede ladning tilhører en medlemsstat og er blevet benyttet eller anvendt af dennes personel i forbindelse med handlinger foretaget som led i ovennævnte operationer.

ARTIKEL 5

1. Hvis der fremsættes andre krav end dem, der frafalder i henhold til artikel 3 og 4, vedrørende

- skade på ejendom, der tilhører, benyttes eller anvendes af en medlemsstat som led i forberedelsen eller gennemførelsen af de operationer, der omhandles i artikel 17, stk. 2, i TEU, herunder øvelser,
- tilfælde, hvor personel fra en medlemsstat under udøvelsen af tjenesten bliver såret eller omkommer,

afgøres spørgsmålet om en medlemsstats ansvar og skadeserstatning ved forhandling mellem de berørte medlemsstater, medmindre disse medlemsstater træffer anden aftale.

2. En medlemsstat giver imidlertid afkald på erstatningskrav i alle tilfælde, hvor skadesbeløbet er mindre end 10 000 EUR. Dette beløb kan ændres, såfremt medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, træffer afgørelse herom ved enstemmighed.

ARTIKEL 6

Artikel 4 og 5 berettiger ikke en medlemsstat til at nægte at yde en part, som ikke er part i denne aftale, fuld eller delvis erstatning for skade på materiel, som den pågældende part har stillet til rådighed for en eller flere medlemsstater i forbindelse med leje, leasing, chartring eller andre aftaler.

ARTIKEL 7

Enhver uoverensstemmelse mellem medlemsstater i forbindelse med en tvist, der ikke kan løses ved forhandling mellem de berørte medlemsstater, afgøres af en voldgiftsmand udnævnt efter aftale mellem de pågældende medlemsstater blandt statsborgere i disse medlemsstater, der har eller har haft en fremtrædende stilling i retsvæsenet. Kan de pågældende medlemsstater ikke inden to måneder blive enige om en voldgiftsmand, kan begge de berørte medlemsstater anmode formanden for De Europæiske Fællesskabers Domstol om at udpege en person med ovennævnte kvalifikationer.

ARTIKEL 8

1. Medlemsstaterne underretter generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, når de

forfatningsmæssige procedurer for godkendelse af denne aftale er afsluttet. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned, efter at den sidste medlemsstat har underrettet om afslutning af sine forfatningsmæssige procedurer.

2. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er aftalens depositar. Depositaren lader denne aftale samt oplysningerne om dens ikrafttræden offentliggøre i Den Europæiske Unions Tidende efter afslutning af de forfatningsmæssige procedurer, jf. stk. 1.

ARTIKEL 9

Denne aftale er udfærdiget på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet alle disse sprog har samme gyldighed.

Udfærdiget i Bruxelles, den